

సంసాదకీయం

విశ్వ కవిత

కవిత్వం ఈశ్వరదత్తమైన ప్రతిభాశక్తి. భావావేశం రమణీయమైన ఆక్షరరూపం దాల్చి సహృదయ రసజ్ఞుల్ని ఆహ్లాద పరుస్తుంది. హృద్యమైన కవనదేవి సాన్నిధ్యంలో ప్రకాశిస్తుంది. ఎద ఎదలో వైతన్యాన్ని రగిలించి మనిషిని మనీషిగా నిలిపే, మనసున ఆర్ద్రత నింపే కవితారస పానాన్ని పాఠకలోకానికి అందించాలని, కవితాగానం చేయాలనే ఆకాంక్ష కలిగిన సాహితీ మిత్రులు కవులు.

చకోర కంఠంలో అమృతంగా జాలువారే వెన్నెల మాధుర్యాన్ని రహస్యంగా వీక్షించే కవులు, కనిపించే ప్రతి దాన్ని కాగితంపై ఆరాటంగా పేర్చుకుంటూ, అందంగా కూర్చుంటూ కవితాన్ని కవితా ప్రియులకు అందిస్తారు.

తిలక్ అన్నట్లుగా.. 'ప్రతి మాటకీ పదును ఉంది. ప్రతి చిత్రణకీ ఔచిత్యం ఉంది' మాటలు పేర్చటం కాదు కదా కవిత్వమంటే. అది అంతరాంతర జ్యోతిస్సీమల్ని బహిర్గతం చేయటమే దానిలక్ష్యం.

కవి వాక్కు తిరుగులేనిది. నిరంకుశమైంది. కవి చేతిలో ఏ వస్తువైనా సర్వాంగ సుందరంగా మారుతుంది. అవును.. కవికి భావోచిత్య భాషా సంపద అయుధం.

స్వేద వస్త్రం చుట్టుకున్న శాంతిలో, ఘోర తిమిరం చీల్చుకొచ్చే కాంతిలో కవిత్వం, దైవత్వం, అద్వైతం!!

ఆదినుంచి అంతం దాకా, ఆత్మ నుంచి అనంతం దాకా పరమాత్మ తత్వాన్ని తనలో నిబిడికృతం చేసుకున్న ప్రకృతి మానవునికి అవాసమై జీవితం ఇచ్చింది. నదులు, సముద్రాలు, మహా సాగరాలు, ఆకాశ మార్గాలు, పర్వతాలు దేశాలను, ప్రాంతాలను వేరు చేస్తున్న సరిహద్దులు కావు. సమైక్యం చేయగల మైత్రీ బంధాలు. అవి విశ్వజనీనమైన మానవ జీవితానికి ఆదర్శ భావనలు. ఆ దృష్టితోనే మన పూర్వులు సకల ప్రకృతిని, ప్రపంచాన్ని ఒకే కుటుంబంగా, అఖండంగా, పవిత్రంగా, పరమాత్మ తత్వంగా దర్శించారు. కవి కూడా అద్వైత తత్వాన్ని అలానే దర్శిస్తాడు. కవుల అంతరంగంలోని పరమాంతరంగం కూడా అదే... అద్వైతతత్వం!!

ఏది నీ ఆది? ఏది నీది? అందరి ఆస్తి మట్టే! పథికునిగా ఇది ఓ కవి ప్రశ్న. ఆడెన్ మహాశయుడు 'కవి యాత్రికుడు' (Poet is a pilgrim) అంటారు.

టాల్ స్టాయ్ (How much land man require) మనిషికి కావలసిన నేల ఎంత? అని అడిగి పూడిస్తే ఆరడుగులు, కాలిస్తే అది అవసరం లేదంటారు.

ఆస్తులను కాదు, మనసుల్ని కట్టా చేయాలి. అందరి గుండెల్లోనూ స్థిరంగా తిష్టవేసిన వాడే నిజమైన యశః కాయుడు, నిత్యమైన కీర్తిశేషుడు. ప్రతిభకు పట్టంకట్టాలనే కవులు ఆకాంక్షిస్తారు. అందుకే జీవకళాల పాఠల లోతుల్లో నిండిన ఆత్మను బీడుబారీపోయిన కాగితంపై సరిమృతంగా చల్లి అమరత్వాన్ని సిద్ధిపజేస్తారు.

నిన్నటి నుంచి ఇవాళ్టికి ఇవాళ్టి నుంచి రేపటిలోకి వలసపోతున్న జీవన యానం కవిత్వం. ఆగకుండా సాగిపోయే కాలం నుంచి బ్రతుకు క్షణాల్ని అరుపు అడుగుతూ ఆగిపోకుండా కవి నడవాలి. నడుస్తూనే ఉండాలి.

ఎప్పుటికీ ఎవరూ వదిలించుకోలేని వర్తమానం కవితాన్నికి ప్రాణం!

కవిత్వం ఊరికినే ప్రచురించేది కాదు. సమాజంలో అంతరికంగా ప్రవహించే ఒక జీవ శక్తి అది. కేవలం లిఖితలిపి కాదు. గుండె గొంతుకలో నుంచి పొంగివచ్చే శబ్దం. ఓ అణచివేత మనలో విప్లవాన్ని, ఓ అందమైన సీనర్ మనలో కోమలత్వాన్ని, ఓ ఎండిపోయిన చెట్టు మనలో దుఃఖాన్ని, ఓ నిశ్చలమైన సెలయేరు మనలో తన్మయత్వాన్ని మనకే తెలియకుండా ఇంజెక్ట్ చేస్తాయి. ఉత్తేజం పొందాలని ఏది మాత్రం కోరుకోదు. పొందకుండా ఉరుకోదు. అడగలేని వాటి

మౌనభాషకు పలకలేని వాటి మూగ భావాలకు కవిత్వమే ఒక అనువాది.

కవిత్వం ఎలా వుడుతుందో, ఎక్కడికి పోతుందో, ఎంతమంది గుండె నిఘ్రాజ్యల్లో ఎర్రబావుటా ఎగరేస్తుందో, ఎంతమంది గొంతు వాకిళ్ళలో రాగద్వేషాలు రగిలిస్తుందో, చేతుల నుండి, కళ్ళ నుండి, మెదడు నుండి, మళ్ళీ చేతులకి కవిత్వమో.... ఎండ్రెస్ వీల్ అండ్ వెర్నెట్లెల్ విల్! అది తొక్కిన ప్రతి వస్తువు కాగితం నుండి నూతనంగా మళ్ళీ అంకురిస్తుంది. దాన్ని మళ్ళీ వివాత్సంగా అలంకరిస్తుంది. కవిత్వం గమ్యం కాదు. అదెప్పుడూ ఒక మజిలీ. అనివార్యమైన భావాల ఉప్పెన. దానిని అనకట్టతో బంధించలేం. ప్రవాహగమనమే, పలస జీవనమే కవిత్వం. అయితే కవితా ప్రపంచం వేరు. కవి కన్నుతో మనం ఆ లోకాన్ని చూడాలి. కవిత్వం మన కోసం, మంచి కోసం ఎలా ప్రయత్నిస్తూ, ఎలా కృతకృత్యమౌతుందో తెలుస్తుంది.

మంచి మాట

పుస్తకం చదివితే
లెక్కలేనంత మంది
అనుభవాలను
ఆలోచనలను
తెలియజేస్తుంది

ప్రతిభా వాణి

విశ్వకవి రవీంద్రనాథ్ ఠాగూర్

(7.5.1861 - 7.8.1941)

భారత దేశానికి జాతీయ గీతాన్ని అందించిన కవి, రవీంద్రనాథ్ ఠాగూర్, టాగోర్ గానూ, రవీంద్రుని గాను ప్రసిద్ధుడైన ఆయన తన గీతాంజలి కావ్యానికి సాహిత్యంలో నోబెల్ బహుమతిని అందుకున్నారు. నోబెల్ బహుమతిని అందుకున్న మొట్టమొదటి ఆసియావాసి ఆయనే.

ఠాగూర్ - వేర్ ద మైండ్ ఈజ్.....
ఎక్కడ మనసు నిర్భయంగా ఉంటుందో, ఎక్కడ మనుషులు తలెత్తి తిరుగుతారో, ఎక్కడ జ్ఞానం విరివిగా వెలుస్తుందో, ఎక్కడ ప్రపంచం ముక్కుముక్కులై ఇరుకైన గోడలమధ్య ప్రుగ్గిపోవడో, ఎక్కడ సత్యాంతరాళం లోంచి పలుకులు బయలు వెడలుతాయో, ఎక్కడ అలసట నెరుగని శ్రమ తన బాహువుల్ని పరిపూర్ణత వైపు జూస్తుందో,

ఎక్కడ నిర్జీవమైన ఆచారపుటెడారెలో స్వచ్ఛమైన బుద్ధి ప్రవాహం ఇంకిపోకుండా వుంటుందో, ఎక్కడ మనసు నిరంతరం వికసించే భావాలలోకి, కార్యాలలోకి నీచే నడవబడుతుందో, ఆ స్వేచ్ఛా స్వర్గానికి, తండ్రీ! నా దేశాన్ని మేల్కొలుపు!!
అనువాదం: చలం

నన్నయలో రవీంద్రనాథ్ ఠాగూర్ జయంతి

07.05.22 (మీడియాసెల్) ప్రపంచంలోనే అత్యంత ప్రతిష్టాత్మకమైన నోబెల్ అవార్డును ఆసియాలోనే మొట్టమొదటిసారిగా అందుకున్న దేశం గర్వించదగిన విశ్వకవి రవీంద్రనాథ్ ఠాగూర్ అని ఆచార్య టి.అశోక్ అన్నారు. ఆదికవి నన్నయ యూనివర్సిటీ ఈసీ హాల్ లో శనివారం రవీంద్రనాథ్ ఠాగూర్ జయంతి వేడుకలను నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమానికి ముఖ్య అతిథిగా విచ్చేసిన రిజిస్ట్రార్ ఆచార్య టి.అశోక్ హోజరై ఠాగూర్ చిత్రపటానికి పూలమాల వేసి నివాళులర్పించారు. ఈ సందర్భంగా రిజిస్ట్రార్ మాట్లాడుతూ భారతదేశానికి జాతీయ గీతాన్ని అందించిన విశ్వకవి రవీంద్రనాథ్ ఠాగూర్ అని కొనియాడారు. గీతాంజలి కావ్యం ద్వారా ప్రపంచంలోనే అత్యంత ప్రతిష్టాత్మకమైన అవార్డుల్లో ఒకటైన నోబెల్ అవార్డును సైతం ఆసియాలోనే మొట్టమొదటిసారిగా అందుకున్న ఏకైక వ్యక్తి ఠాగూర్ అని నివాళులర్పించారు. ప్రతి గడిచిన రోజూ మనమేదైనా నేర్చుకున్నట్టే ఉండాలని, ఎవరైనా సరే నేర్చుకుంటూ ఉంటేనే తప్ప సరిగా జోధించలేరని ఠాగూర్ చెప్పిన వాక్యాలను గుర్తుచేసారు. అనమ్మరులకు అవరోధాలుగా కనిపించేవి సమర్థులకు అవకాశాలుగా కనిపిస్తాయని, జీవితంలో వైఫల్యాల భారమని గ్రహించేవారు, వాటి నుంచి గుణపాఠాలు నేర్చుకోవచ్చునని ఠాగూర్

ఠాగూర్ చిత్రపటానికి పూలమాలతో నివాళులర్పిస్తున్న రిజిస్ట్రార్

రచనలు ద్వారా ఎంతో స్ఫూర్తి పొందవచ్చునన్నారు. ఈ కార్యక్రమంలో ఓ.ఎస్.డి. ఆచార్య ఎస్.టి.కి, డా.పి.వెంకటేశ్వరరావు, డా.ఎన్. ఉదయభాస్కర్, పైనాస్ ఆఫీసర్ సత్యనారాయణ, అసిస్టెంట్ రిజిస్ట్రార్ జి.చంద్రకళ, ఎం.గోపాలకృష్ణ, మనోహర్ పాల్గొన్నారు.

నేషనల్ వెయిట్ లిఫ్టింగ్ క్రీడాకారులను అభినందించిన వీసీ

07.05.22 (మీడియాసెల్) జాతీయ స్థాయి మెన్ అండ్ ఉమెన్ వెయిట్ లిఫ్టింగ్ పోటీలలో ఆదికవి నన్నయ యూనివర్సిటీ క్రీడాకారులు రెండు సిల్వర్ మెడల్స్ సాధించారని వీసీ ఆచార్య మొక్కా జగన్నాధరావు అభినందించారు. శనివారం యూనివర్సిటీలోని వీసీ కార్యాలయంలో క్రీడాకారులను శాలువాలతో సన్మానించి జ్ఞాపికలను, పథకాలను అందజేసి ఆభినందించారు. ఈ సందర్భంగా వీసీ మాట్లాడుతూ ఆదికవి నన్నయ విశ్వవిద్యాలయం తరుపున జాతీయ స్థాయి వెయిట్ లిఫ్టింగ్ పోటీలలో పి.ధాత్రి, సిహెచ్ వినయ్ కుమార్ సత్తాచాటి సిల్వర్ మెడల్స్ సాధించారని అభినందించారు. బెంగళూరులో జరిగిన సెకండ్ ఫోలో ఇండియా యూనివర్సిటీ గేమ్స్ వెయిట్ లిఫ్టింగ్ మెన్ పోటీలలో నన్నయ విశ్వవిద్యాలయ అనుబంధ కళాశాల కె.ఎ మరియు హెచ్.ఎల్ కాలేజ్ ఏలూరు విద్యార్థి సిహెచ్ వినయ్ కుమార్ 89 కేజీల కేటగిరీలో సిల్వర్ మెడల్ సాధించి జాతీయ స్థాయి వెయిట్ లిఫ్టింగ్ పోటీలో రెండో స్థానంలో నిలిచారన్నారు. అలాగే వెయిట్ లిఫ్టింగ్ ఉమెన్ పోటీలలో వి ఎస్ లక్ష్మి ఉమెన్స్ డిగ్రీ కాలేజ్ కాకినాడ విద్యార్థి పి.ధాత్రి 76 కేజీల కేటగిరీలో సిల్వర్ మెడల్ సాధించి రెండో స్థానాన్ని కైవసం చేసుకున్నారు. నిరుపేద కుటుంబం నుండి వెయిట్ లిఫ్టింగ్ లో సత్తాచాటి, నిరంతరం సాధన చేస్తూ జాతీయ స్థాయి పోటీలలో సత్తాచాటిని క్రీడాకారుల క్రీడా స్ఫూర్తిని విద్యార్థులు ఆదర్శంగా తీసుకోవాలన్నారు. క్రీడాకారులకు సహకరించిన తల్లిదండ్రులను, కోచ్ లను ఆభినందించారు. ఆదికవి నన్నయ విశ్వవిద్యాలయం రాజమహేంద్రవరం ప్రాంగణంలో వెయిట్ లిఫ్టింగ్ కు సంబంధించిన

నేషనల్ వెయిట్ లిఫ్టింగ్ క్రీడాకారులను అభినందిస్తున్న వీసీ

శిక్షణ ఇచ్చేందుకు యూనివర్సిటీ స్పోర్ట్స్ బోర్డ్ వారు ప్రణాళిక రూపొందించాలన్నారు. ఉమ్మడి గోదావరి జిల్లాల్లోని క్రీడాకారులను ప్రోత్సహిస్తూ వారిలో ప్రతిభను వెలికితీయడానికి నన్నయ విశ్వవిద్యాలయం వేదిక అవుతుందన్నారు. జాతీయ స్థాయి వెయిట్ లిఫ్టింగ్ లో సత్తాచాటిని పి.ధాత్రి, సిహెచ్ వినయ్ కుమార్ లకు విశ్వవిద్యాలయం తరుపున పూర్తి సహాయ సహకారాలను మరియు ప్రోత్సాహాలను అందిస్తామన్నారు. ఈ కార్యక్రమంలో రిజిస్ట్రార్ ఆచార్య టి.అశోక్, ఓ.ఎస్.డి. ఆచార్య ఎస్.టి.కి, ప్రిన్సిపాల్ డా.కె.సుబ్బారావు, యూనివర్సిటీ ఫిజికల్ డైరెక్టర్ డా.బి.రామ్ గోపాల్, సీనియర్ వెయిట్ లిఫ్టింగ్ కోచ్ బి.వెంకటరామయ్య తదితరులు పాల్గొన్నారు.

కాకినాడ క్యాంపస్లో అల్లూరి, రాగూర్ జయంతి

ఆదికవి నన్నయ విశ్వవిద్యాలయం ఎం.ఎన్.ఎన్ క్యాంపస్ కాకినాడలో భారత దేశ మొట్టమొదటి సోబెల్ గ్రహీత రవీంద్రనాథ్ ఠాగూర్ 161 వ జయంతిని మరియు మన్యం వీరులు అల్లూరి సీతారామరాజు 98 వ వర్ణం తిని సంయుక్తంగా నిర్వహించారు. తొలుత వారి చిత్ర పటాలకు పూలమాలలు వేసి ఘన నివాళి అర్పించారు పిదప క్యాంపస్ ప్రిన్సిపల్ డా. ఎం. కమల కుమారి మాట్లాడుతూ రవీంద్రనాథ్ ఠాగూర్ విద్యా

వ్యవస్థకి అందించిన కృషిని అలాగే ఆయన రాసిన వివిధ రచనల గురించి వివరించారు. అలాగే భారత స్వతంత్ర సంగ్రామంలో అల్లూరి సీతారామరాజు కనపరిచిన వీరత్వాన్ని, విప్లవాన్ని విద్యార్థులకు విశదీకరించారు. ఈ కార్యక్రమంలో యూనివర్సిటీ ఇంజనీర్ డా. నూకరత్నం, యేసురత్నం, విజయ, గోపి, శ్రీసు బోధన బోధనేతర సిబ్బంది మరియు విద్యార్థులు పాల్గొన్నారు.

ఎర్రాప్రగడ రామకృష్ణ - గోదావరి గలగలలు

ఎర్రాప్రగడ రామకృష్ణ నాకు పరిచయమై నలభై ఏళ్ళు. నా తొలి యువ్యన కాలంలో రాజమండ్రిలో చిన్న ఉద్యోగం చేసుకుంటూ ఉంటున్న రోజుల్లో, ఆర్.ఎన్.

సుదర్శనంగారు నాకు సాహితీవేదిక బృందాన్ని పరిచయం చేసారు. ఆ మిత్రులవల్ల రాజమండ్రి నా విశ్వవిద్యాలయంగా మారిపోయింది. గౌతమీ గ్రంథాలయం, సమాచారం పత్రికా కార్యాలయం, గోదావరి గట్టు వంటివి మా అధ్యయన కేంద్రాలు. ఆ స్నేహోలవల్ల రాజమండ్రిని నేను నా ఉజ్జయిని గా లెక్కపెట్టుకుంటాను. ఇప్పటికీ ఆ ఊరు తలపుకి రాగానే 'మా గోదావరియే, తదియ తదియే, అమ్మాయాంత సంవేద్యుడో, మా గౌరీశుడె, మా వేణుగోపాలదే 'అంటే మా మాష్టారు రాసుకున్న పద్యం నా మదిలో నర్దిస్తుంది. ఒక్కణ్ణి ఒక రూములో ఉంటో, బయట హెంటులో భోజనం చేస్తో, చాలిచాలని జీతంతో గడిపిన అటువంటి కాలంలో రామకృష్ణ నాకు అన్నగా నిలబడ్డాడు. ఎన్నిరాత్రులో అతడి ఇంట్లో సోదరి పెట్టిన అన్నం తిన్నానో లెక్కపెట్టలేను. నేను రాజమండ్రి వదిలిపెట్టి వెళ్ళిపోతున్నప్పుడు ఒక కవిత రాసాను. అందులో 'నెలవు నువ్వు కలిపి పెట్టిన అన్నం ముద్దలకు, నెలవు నీవు రుచి చూపిన ఆకలి రాత్రులకు ' అని ఒక వాక్యం రాసాను. రాజమండ్రి నాకు కలిపి పెట్టిన అన్నం ముద్దల్లో అధికాంశం అతడి భార్య, అంటే మా సోదరి కలిపి పెట్టిన అన్నం ముద్దలే.

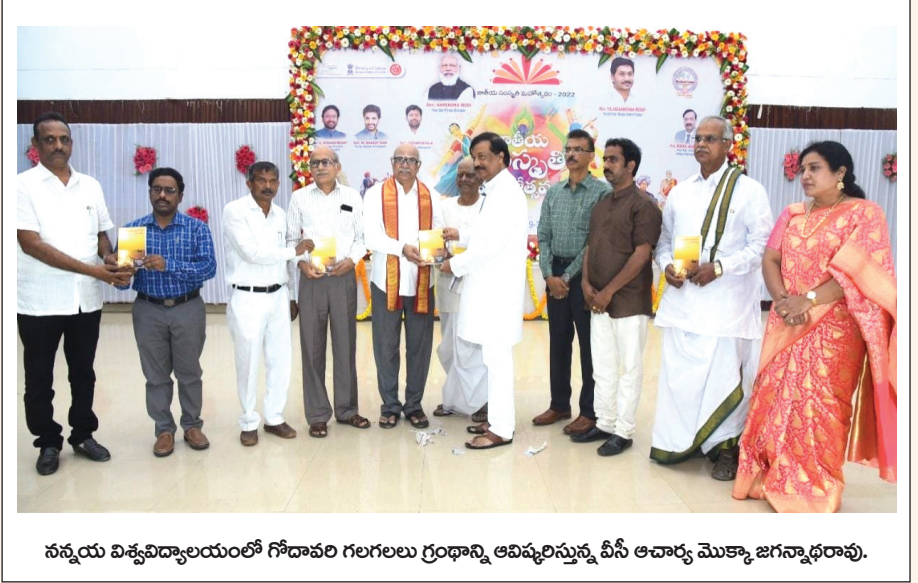
ఆ రోజుల్లో మాకు మరొక జీవితాశయం లేదు. కవి తప్ప మరొకరెవరూ మాకు ఆరాధనీయులుగా కనబడేవారు కారు. సాహిత్యం గురించి మాట్లాడుకోవడమొక్కటే ముఖ్యమైన పనిగానూ, తీరికసమయపు వ్యాపకంగానూ ఉండేది. అట్లాంటి కాలంలో అయిదేళ్ళు అక్కడ గడిపాను. కాని రామకృష్ణ ఇంతకాలం అక్కడే గడిపాడు, గడుపుతూనే ఉన్నాడు. వేదంలా ఘోషించే గోదావరిని వదిలిపెట్టలేక ఉద్యోగంలో ప్రమోషన్లు వదులుకున్నాడు. ఒక ఋషి దగ్గర ఆయన సేవ చేసుకుంటూ ఉండిపోవడమే తమ జీవిత కర్తవ్యంగా భావించే వాళ్ళుంటారే, అదిగో, రామకృష్ణ అట్లాంటి కోపకి చెందినవాడు. రాజమండ్రి వీధుల్లో తిరుగుతో, పూర్వ, అధునాతన కావ్యాల గురించి, సాహిత్యకారుల గురించి మాట్లాడుకుంటూ గడపడం కోసం అతడు తక్కిన జీవితానందాలన్నీ సునాయాసంగా పక్కన పెట్టియ్యగలిగాడు.

ఇప్పుడు ఈ గోదావరి గలగలలు పుస్తకంలో వ్యాసాలు తిరగేస్తుంటే అన్నిటికన్నా ముందు నా మీద ఆ గోదావరి గాలులు పుప్పులంగా

వీచిన అనుభూతి కలిగింది. ఎన్నో సాయంకాలాలు గోదావరి గట్టు మీద కూచుని సాహిత్యచర్చలు చేసుకుంటూ గడిపిన రోజులు గుర్తొచ్చాయి. మల్లంపల్లి శరభయ్యగారూ, సుదర్శనంగారూ, మధునాపంతుల సత్యనారాయణ శాస్త్రిగారూ, మా మహేశ్, సావిత్రిగారూ, సుబ్రహ్మణ్యం, గోపీ చందులు గుర్తొచ్చారు. నా రాజమండ్రి జ్ఞాపకాలు అంతవరకే. కాని రామకృష్ణ ఆ ఏధెన్ను వీధుల్లో సోక్రటీసు తర్వాత కాలపు తాత్త్వికుల్ని కూడా చూసాడు. పద్యకవితాయుగం నుంచి యెండ్రూరి సుధాకర్ దాకా తెలుగు కవిత్వాన్ని సుసంపన్నం చేసిన ఎందరో కవుల్ని, ఎన్నో సాహిత్యాల్ని చూసాడు. చూడటమే కాదు, తెలుగు నేల నలుమూలలా తన అనుభవాల్ని, జ్ఞాపకాల్ని ఎలుగెత్తి చాటాడు. మేము చెయ్యలేని ఈ పని చేసినందుకు, మేము రామకృష్ణకి సదా ఋణపడి ఉండక తప్పదు. సాహిత్యం చదువుకోవడం దానికదే గొప్ప పురస్కారం. జీవితం నీకివ్వగల గొప్ప బహుమతి. ఇక చదువుకున్న సాహిత్యాన్ని పదే పదే మననం చేసుకోవడం, చదువుకున్న కవుల్ని ఒకరొకరి పోల్చి

హిందుస్థానీ సంగీతం వినేవాళ్ళకి ఆ సంగీతసౌరభంతో పాటు మరో సంతోషం కూడా అనుభవంలోకి వస్తూ ఉంటుంది. అదేమంటే, ఆ రాగాలకి వేళలా, ఋతువులూ కూడా ఉంటాయనేది. ఆ రాగాల్లో కొన్ని ప్రాతఃకాలీన రాగాలు, కొన్ని పూర్వాహ్లా రాగాలు, కొన్ని సాయంకాల రాగాలు, కొన్ని అర్ధరాత్రి రాగాలు. అంతేనా, కొన్ని రాగాలు, జామునుంచి జాముకి కాలం మారేటప్పుడు, ఆ పరివర్తనలోని భావోద్వేగాన్ని ప్రకటించే సంధి ప్రకాశ రాగాలు కూడా.

రామకృష్ణ తాను చదువుకున్న సాహిత్యాల్ని, తనను ప్రభావితం చేసిన భావోద్వేగాల్ని వింగడించుకుంటున్నప్పుడు ఏవి ప్రాతఃకాల రాగాలో, ఏవి సాయంకాల రాగాలో గుర్తుపట్టాడు. అది మరొక సుకృతం. మనుషులు తమ ఆస్తిపాస్తుల్లో ఏవి ఎవరికి చెందాలో లెక్కవేసినట్టు, అతడు తన జీవితకాలంలోని సూత్రత ఘడియలకి ఎవరికి ఎంత ఋణపడ్డాడో ఈ పుస్తకంతో లెక్కలు తేల్చేసాడు. తాను పుట్టిన దేశం, సంస్కృతి, ఆదికవి,

చూసుకోవడం, వారి సారాంశాన్ని తేనెలాగా పోగుచేసి నలుగురి దోసిళ్ళలోనూ ధారపోయ్యడం మామూలు సుకృతం వల్ల లభించే భాగ్యం కాదు. ఈ పుస్తకం అటువంటి సుకృతంపడ. ఈ గోదావరి గలగలలు అతడు ఏదో ఒక రోజులోనో, ఒక వేళప్పుడో విన్నవి కాదు. ఇందులో సుప్రభాత సుగంధాలు ఉన్నాయి. మధ్యందిన అధ్యయనాలు ఉన్నాయి, సాయంకాల సంధ్యావందనాలు ఉన్నాయి. పూర్వాహ్లా, మధ్యాహ్నా, అపరాహ్లాలు ఏ ఒక్క రోజువో కావు, అవి అతడి జీవితకాలం మొత్తానికే చెందినవనే సూక్ష్మాన్ని మళ్ళా నేను వాచ్యం చెయ్యనక్కరలేదు.

కావ్యవాక్కు, రామ శబ్దం, తెలుగు తల్లి, తెలుగు నేల, తన గోదావరి జిల్లా ఇవన్నీ ప్రాతఃస్మరణీయాలు. తెల్లవారి లేచేటప్పుడు అరచేతులు జోడించుకుని, వారికి నమస్కరించుకుని, అప్పుడు నేలమీద కాళ్ళు పెడితే ఆ నడక నడక గ మారుతుందని రామకృష్ణ గుర్తుపట్టాడు. ఇక రోజువారీ జీవితం మొదలయ్యాక, దైనందిన జీవితపు ఆటుపోట్ల నుంచి చేతులడ్డి కాపు కాచే కవిత్వాలు, ప్రభావాలు మధ్యాహ్నా మార్తాండుడి వేడినుంచి సేదతీర్చే చెలమలు, చెలములు. శ్రీనాథుడి నుండి జాషువా దాకా, దేవీ భాగవతం

పుస్తకం

గోదావరి గలగలలు

ఎర్రాప్రగడ రామకృష్ణ వ్యాసాలు

స్వయం ప్రచురణలు
రాజమండ్రి
2022

నుండి యోగానంద దాకా, ఖజురహో నుండి కల్పవృక్షందాకా ఎందరు కవులు, ఎన్ని కావ్యాలు, ఎన్ని మననీయ కవిత్వచరణాలు! సాయంకాలానికి వచ్చేటప్పటికి కవిత్వంతో పాటు సంగీతమూ, విమర్శతో పాటు తత్వశాస్త్రమూ కూడా తన తలపుల్ని రసభరితం చేస్తున్నాయని మనకి అర్థమవుతుంది. వాల్మీకి తో మొదలైన రోజు దినాంతవేళ గురజాడ స్మరణకు చేరుకోవడంలో ఒక 'గురుజాడ' ఉంది.

ఈ పుస్తకంలోంచి ఎన్నో వాక్యాలకు వాక్యాలు ఇక్కడ ఎత్తి రాయాలని ఉంది. కానీ ఆ ప్రలోభాన్ని కష్టం మీద అణచుకుంటూ, ఒక్క వాక్యం మాత్రం ఇక్కడ ఉల్లేఖించకుండా ఉండలేకపోతున్నాను: 'సవీన నాగరికత అన్ని రంగాల విలువలను సమూలంగా నాశనం చేస్తూ పోతూ ఉంటే, మరోవైపు నుంచి సంజీవినీ పుల్లను ధరించిన సాధువుల హితవచనాలు వాటిని బతికించు కుంటూ వస్తున్నాయి.' ఈ మాటలు రామకృష్ణ రాసిన ఈ వ్యాసాలకు కూడా అన్వయించవచ్చు. కాబట్టి ఇవి కొన్ని పరమసాధు హితవచనాల గురించిన సాధుహితవచనాలు అని చెప్పగలను.

మేధమెటిక్స్ ఫ్రెషర్స్ పార్టీ..

బోటనీ ఫ్రెషర్స్ పార్టీ

